ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 22. novembra 2007 *

Vo veci C-260/05 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 20. júna 2005,

Sniace SA, so sídlom v Madride (Španielsko), v zastúpení: J. Baró Fuentes, abogado,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Kreuschitz a J. L. Buendía Sierra, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: španielčina.

ktorú v konaní podporujú:

Rakúska republika, v zastúpení: H. Dossi, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

Lenzing Fibers GmbH, predtým Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, so sídlom v Heiligenkreuz (Rakúsko),

Spolková krajina Burgenland,

v zastúpení: U. Soltész, Rechtsanwalt,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Tizzano (spravodajca), R. Schintgen, A. Borg Barthet a E. Levits,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 1. februára 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Sniace SA (ďalej len „Sniace“) sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 14. apríla 2005, Sniace/Komisia (T-88/01, Zb. s. II-1165, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol ako neprípustnú jeho žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie č. 2001/102/ES z 19. júla 2000 o štátnej pomoci Rakúska v prospech Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (Ú. v. ES L 38, 2001, s. 33, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Skutkové okolnosti

2 Sniace je španielskou spoločnosťou, ktorá sa zaoberá predovšetkým výrobou celulózových vlákien (viskózy).

3 V čase prijatia sporného rozhodnutia bola Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (ďalej len „LLG“) dcérskou spoločnosťou rakúskej spoločnosti Lenzing AG, ktorá vyrába predovšetkým vlákna viskózy a modalu. LLG sa zaoberala výrobou a predajom lyocellu, nového typu syntetického vlákna vyrábaného z čistej prírodnej celulózy.

4 Listom z 30. augusta 1995 informovala Rakúska republika Komisiu Európskych spoločenstiev o svojom zámere udeliť spoločnosti LLG štátnu pomoc na výstavbu továrne na výrobu lyocellu v rámci priemyselného parku v spolkovej krajine Burgenland. V tomto liste rakúske orgány uviedli, že uvedená pomoc bude poskytnutá v rámci systému pomoci s regionálnym účelom s referenčným číslom N 589/95 schváleného Komisiou listom z 3. augusta 1995.

5 Listom z 5. októbra 1995 Komisia informovala Rakúsku republiku o tom, že individuálne oznámenie o pomoci plánovanej vo forme dotácií nie je nevyhnutné, keďže táto pomoc podlieha systému povolených pomocí, pritom ju však vyzvala, aby neposkytovala LLG pomoc vo forme záruk bez toho, aby ju o tom vopred informovala.

6 Na základe rôznych informácií Komisia začala 14. októbra 1998 konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 93 ods. 2 Zmluvy ES (teraz článok 88 ods. 2 ES) (ďalej len „konanie vo veci formálneho zisťovania“) v súvislosti s rôznymi opatreniami prijatými rakúskymi orgánmi v prospech LLG. Predmetné opatrenia pozostávali zo štátnej záruky na dotácie a z pôžičiek vo výške 50,3 milióna eur, výhodnej ceny 4,4 eur za meter štvorcový za 120 ha priemyselného pozemku a zo záruk pevnej ceny za základné kolektívne služby počas 30 rokov.

7 Ostatné členské štáty Európskej únie a oprávnené subjekty boli informované o začatí tohto konania oznámením uverejneným v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 13. januára 1999 (Ú. v. ES C 9, s. 6) a boli vyzvané, aby predložili svoje prípadné pripomienky. Rakúska vláda svoje pripomienky oznámila listami z 15. marca, 16. a 28. apríla 1999. Pripomienky tiež predložili Spojené kráľovstvo a ďalšie oprávnené subjekty, medzi ktorých patril aj odvolateľ, ktorý pripomienky oznámil listom z 12. februára 1999.

8 Po preskúmaní informácií, ktoré jej boli predložené, Komisia informovala listom zo 14. júla 1999 rakúsku vládu o svojom rozhodnutí z 23. júna 1999 o rozšírení konania vo veci formálneho zisťovania o štyri ďalšie opatrenia prijaté v prospech LLG. Išlo o nasledujúce opatrenia: investičná pomoc *ad hoc* vo výške 0,4 milióna eur na nákup pozemku, tiché účastníctvo v hodnote 21,8 milióna eur vypovedateľné len po uplynutí obdobia 30 rokov a s výnosom 1 % ročne, pomoc v neznámej výške na výstavbu vlastnej infraštruktúry podniku a pomoc na environmentálne účely vo výške 5,4 milióna eur, v súvislosti s ktorou je možné, že bola udelená v rozpore s jestvujúcim systémom pomoci.

9 Komisia informovala členské štáty a oprávnené subjekty o tomto rozšírení konania vo veci formálneho zisťovania druhým oznámením, ktoré bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* zo 4. septembra 1999 (Ú. v. ES C 253, s. 4) a vyzvala ich k predloženiu ich prípadných pripomienok. Rakúska vláda, ako aj odvolateľ predložili svoje pripomienky v listoch zo 4. októbra 1999. Pripomienky predložili tiež Spojené kráľovstvo a ďalšie oprávnené subjekty.

10 Komisia prijala 19. júla 2000 sporné rozhodnutie. V tomto rozhodnutí jednak uviedla, že niektoré dotknuté opatrenia nepredstavovali štátnu pomoc a jednak schválila ostatné opatrenia ako pomoc v súlade so Zmluvou ES.

11 Výrok uvedeného rozhodnutia znie:

„*Článok 1*

Pomoc, ktorú Rakúsko poskytlo… (LLG) v Heiligenkreuz vytvorením záruk vo výške 35,80 miliónov eur [záruka konzorcia komerčných bánk a štátnych bánk vo výške 21,8 miliónov eur a tri záruky… (WHS) vo výške 1,4 milióna eur, 10,35 miliónov eur a 2,25 miliónov eur], ako aj cena 4,4 eur za meter štvorcový na kúpu priemyselného pozemku s rozlohou 120 ha, záruky pevných cien spolkovej krajiny… Burgenland na poskytovanie kolektívnych služieb a pomoc v neznámej výške vo forme výstavby vlastnej infraštruktúry podniku, nie je štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

Článok 2

Pomoc poskytnutá Rakúskom v prospech LLG vytvorením záruky vo výške 14,5 miliónov eur zo strany WiBAG je v súlade s pravidlom [s referenčným číslom] N 542/95 o zárukách a bola schválená Komisiou.

Pomoc na environmentálne účely vo výške 5,37 miliónov eur je v súlade s pravidlom [s referenčným číslom] N 93/148 o financovaní ochrany životného prostredia a bola schválená Komisiou.

Článok 3

Individuálna pomoc schválená Rakúskom vo výške 0,4 milióna eur vo forme pomoci pri nadobudnutí pozemku a vo výške 21,8 miliónov eur vo forme tichého účastníctva je zlučiteľná so spoločným trhom.

Článok 4

Adresátom tohto rozhodnutia je Rakúska republika.“

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

12 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 17. apríla 2001 podal Sniace žalobu, ktorou žiadal zrušenie sporného rozhodnutia a zaviazanie Komisie na náhradu trov konania.

13 Uznesením predsedu piatej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa z 18. februára 2002 sa vyhovelo návrhu LLG, Rakúskej republiky a spolkovej krajiny Burgenland na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.

14 Po tom, ako Súd prvého stupňa bez návrhu preskúmal otázku aktívnej legitimácie žalobcu, dospel v napadnutom rozsudku k záveru o neprípustnosti žaloby.

15 V bode 54 tohto rozsudku Súd prvého stupňa predovšetkým konštatoval, že vzhľadom na to, že sporné rozhodnutie bolo adresované Rakúskej republike, je potrebné v súlade so štvrtým odsekom článku 230 ES preskúmať, či sa Sniace toto rozhodnutie priamo a osobne týka.

16 Pokiaľ ide o otázku, či sa sporné rozhodnutie žalobcu osobne týka, Súd prvého stupňa v bode 55 napadnutého rozsudku pripomenul, že podľa ustálenej judikatúry môžu iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené.

17 V bode 56 uvedeného rozsudku ďalej zdôraznil, že pokiaľ ide konkrétne o oblasť štátnej pomoci, boli okrem podnikov — príjemcov pomoci, ako osobne dotknuté rozhodnutím Komisie, ktorým bolo ukončené konanie vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s individuálnou pomocou, uznané konkurujúce podniky tohto príjemcu zastávajúce aktívnu úlohu v rámci uvedeného konania, pokiaľ bolo ich postavenie na trhu podstatne ovplyvnené opatrením pomoci, ktoré bolo predmetom napadnutého rozhodnutia (rozsudok z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisia, C-169/84, Zb. s. 391, bod 25).

18 V bode 58 napadnutého rozsudku preto Súd prvého stupňa pokladal za potrebné preskúmať, akým spôsobom môžu v súlade s článkom 230 ES individualizovať žalobcu jednak jeho účasť na konaní vo veci formálneho zisťovania a jednak zásah do jeho postavenia na trhu.

19 Pokiaľ ide o účasť odvolateľa na tomto konaní, Súd prvého stupňa konštatoval v bode 59 rozsudku, že hral len malú úlohu, a to z týchto dôvodov:

„… Na jednej strane [Sniace] nepredložil Komisii žiadnu sťažnosť. Na strane druhej sa zdá, že priebeh tohto konania nebol vo veľkej miere ovplyvnený pripomienkami, ktoré predložil listami z 12. februára a zo 4. októbra 1999 (pozri v tomto zmysle už uvedený rozsudok COFAZ a i./Komisia, už citovaný, bod 24). Žalobca sa tak vo svojich pripomienkach z 12. februára 1999 v podstate obmedzil na zopakovanie určitých konštatovaní Komisie v jej rozhodnutí o začatí konania [vo veci formálneho zisťovania] a na súhrnný komentár k nim, a to bez toho, aby poskytol čo i len najmenší konkrétny dôkaz. Rovnako vo svojich pripomienkach zo 4. októbra 1999 žalobca len tvrdil, bez najmenšieho upresnenia alebo akéhokoľvek dôkazu, že opatrenia uvedené v rozhodnutí o rozšírení konania [vo veci formálneho zisťovania] sú štátnou pomocou a že musia byť vyhlásené za nezlučiteľné so spoločným trhom.“

20 Pokiaľ ide o zásah do postavenia odvolateľa na trhu, súd rozhodujúci na prvom stupni predovšetkým v bode 61 napadnutého rozsudku uviedol, že opatrenia uvedené v spornom rozhodnutí sa týkajú výlučne továrne určenej na výrobu lyocellu a je isté, že odvolateľ nevyrába tento typ vlákna ani to nemá v budúcnosti v úmysle.

21 Súd prvého stupňa ďalej v bodoch 63 až 78 rozsudku skúmal tvrdenia, ktoré odvolateľ uviedol v snahe preukázať, že jeho postavenie na trhu mohlo byť napriek tomu podstatne ovplyvnené sporným rozhodnutím. Tieto body znejú:

„63 Po prvé [žalobca] vo svojej žalobe tvrdí, že viskóza a lyocell sa nachádzajú v priamom konkurenčnom vzťahu.

64 Bez toho, aby bolo v štádiu posúdenia prípustnosti potrebné sa s definitívnou platnosťou vyjadriť k presnej definícii trhu s predmetnými výrobkami, postačí konštatovať, že toto tvrdenie je vyvrátené viacerými dôkazmi uvedenými v spise.

65 Na jednej strane má lyocell isté vlastnosti, ktoré ho zjavne odlišujú od vlákna viskózy. …

66 Tvrdenie žalobcu, že lyocell je ‚vo väčšine prípadov jeho použitia' nahraditeľný viskózou, nebolo presvedčivým spôsobom podložené. …

67 Okrem toho toto tvrdenie je v rozpore s vyhlásením LLG na sympóziu, na ktoré sa žalobca odvoláva pre podporu svojho predpokladu (bod 30 žaloby a príloha 14 žaloby) a podľa ktorého je lyocell ‚doplnkovým vláknom, ktorého použitia sú rôzne'.

68 Na strane druhej je isté, že cena lyocellu je citeľne vyššia ako cena vlákien viskózy. …

69 Nakoniec podľa vlastných vyhlásení žalobcu, proces výroby lyocellu na jednej strane a proces výroby viskózy na strane druhej sa výrazne odlišujú. …

70 V každom prípade aj za predpokladu, že jestvuje konkurenčný vzťah medzi lyocellom a vláknom viskózy, je potrebné konštatovať, že údaje predložené žalobcom v jeho písomnostiach a konkrétne v poznámke uvedenej v prílohe 14 žaloby dostatočne právne nepreukazujú, že sporné rozhodnutie môže podstatne ovplyvniť postavenie žalobcu na trhu. Údaje obsiahnuté v tejto poznámke spočívajú na nepodložených predpokladoch, ako je napríklad skutočnosť, že výroba lyocellu spoločnosťou LLG bola od roku 1997 úplne nahradená výrobou viskózy a že je určená výhradne pre európsky trh. Okrem toho žalobca v tejto poznámke tvrdí, že z dôvodu ‚ponuky [LLG], ktorá predstavovala 3,5 % trhu' prestal od roku 1997 vyrábať, a teda i predávať určité množstvá viskózy, bez toho, aby svoj predpoklad podložil minimálnym dôkazom, a bez toho, aby predložil akékoľvek vysvetlenie o spôsobe výpočtu týchto množstiev. V rovnakom duchu je potrebné zdôrazniť, že žalobca nepredložil ani minimálny dôkaz na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého uvedená ‚ponuka' spôsobila ‚zmenu o minimálne… % aktuálnej trhovej ceny'.

71 Po druhé sa žalobca odvoláva na existenciu ‚podpriemerného lyocellu', ktorý jestvuje popri ‚čistom lyocelle' a proviskóze a ktorý sa tiež označuje ako lyocell nižšej kvality…

72 V tejto súvislosti je nutné konštatovať, že dôkazy uvedené v spise neumožňujú dospieť k záveru, že jestvujú rôzne vlastnosti lyocellu. Musí sa konkrétne zdôrazniť, že žalobca vo svojich písomnostiach vôbec neupresnil, čo znamená pojem ‚podpriemerný lyocell'. Okrem toho vážne nenapadol tvrdenie LLG a spolkovej krajiny Burgenland, niekoľkokrát zopakované na pojednávaní, podľa ktorého nejestvuje lyocell nižšej kvality. …

73 Aj v prípade prijatia predpokladu, že LLG vyrába lyocell nižšej kvality a že ho predáva za mimoriadne nízku cenu, je vhodné zdôrazniť, že žalobca nijako

nepodložil svoj predpoklad, podľa ktorého musel následne znížiť cenu výrobkov rovnakej kvality. Okrem toho nijako neodôvodňuje množstvá a zníženie ceny, na ktoré sa odvoláva.

74 Po tretie sa žalobca vo svojej replike a vo svojich pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania viac sústredil na konkurenčný vzťah, ktorý jestvuje medzi proviskózou a viskózou. Tvrdí, že jeho situácia na trhu je ovplyvnená skutočnosťou, že LLG uvádza proviskózu na trh za ceny schopné konkurovať cenám viskózy a že vzhľadom na vyššiu kvalitu proviskózy ju zákazníci uprednostňujú.

75 V tejto súvislosti je nutné konštatovať, že žalobca sa znova obmedzuje na uvádzanie nedostatočne podložených tvrdení.

…

78 Z týchto úvah vyplýva, že žalobca neuviedol vhodným spôsobom dôvody, na základe ktorých mohlo sporné rozhodnutie poškodiť jeho legitímne záujmy tým, že by podstatne ovplyvnilo jeho postavenie na trhu.“

22 Súd prvého stupňa v bodoch 79 a 80 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že vzhľadom na túto okolnosť a na malú úlohu, ktorú odvolateľ zohrával v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, sa ho sporné rozhodnutie osobne netýka, a preto sa žaloba musela vyhlásiť za neprípustnú bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či sa odvolateľa sporné rozhodnutie týka priamo.

Návrhy účastníkov konania

23 Vo svojom odvolaní Sniace navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— vyhovel návrhom, ktoré boli predložené v prvostupňovom konaní, alebo vrátil vec Súdu prvého stupňa na rozhodnutie o veci samej,

— vyhovel jeho návrhu zo 16. októbra 2001 na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, ako aj jeho návrhom z 20. apríla 2001 na výsluch účastníkov konania, svedkov a predloženie znaleckého posudku a

— zaviazal žalovanú v prvostupňovom konaní na náhradu trov konania.

24 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— rozhodol, že prvé tri odvolacie dôvody sú neprípustné, alebo aby ich subsidiárne zamietol ako nedôvodné,

— zamietol štvrtý odvolací dôvod ako nedôvodný a

— zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania, alebo

— subsidiárne, v prípade, ak vyhovie odvolaniu, vrátil vec Súdu prvého stupňa na rozhodnutie o veci samej.

25 Lenzing Fibers GmbH (ďalej len „Lenzing Fibers“) a spolková krajina Burgenland navrhujú, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie, ako aj

— zaviazal odvolateľa na náhradu ich trov konania.

26 Rakúska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie ako nedôvodné a

— zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania.

O odvolaní

27 Sniace na podporu svojho odvolania uvádza štyri odvolacie dôvody. Vo svojom prvom odvolacom dôvode tvrdí, že napadnutý rozsudok je postihnutý nesprávnym právnym posúdením, keďže vyhlásil žalobu za neprípustnú z dôvodu, že odvolateľ nepreukázal, že jeho postavenie na trhu by mohlo byť podstatne ovplyvnené sporným rozhodnutím. Vo svojom druhom odvolacom dôvode odvolateľ uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže žalobu vyhlásil za neprípustnú preto, lebo žalobca hral v konaní vo veci formálneho zisťovania len malú úlohu. Tretí odvolací dôvod je založený na porušení práva na účinnú súdnu ochranu. Štvrtý odvolací dôvod, ktorý sa skladá z dvoch častí, je založený na porušení zásady rovnakého zaobchádzania, ako aj istých ustanovení Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

28 Vo svojom prvom odvolacom dôvode Sniace tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že žalobu vyhlásil za neprípustnú z dôvodu, že odvolateľ neuviedol vhodným spôsobom dôvody, na základe ktorých mohlo sporné rozhodnutie poškodiť jeho legitímne záujmy tým, že by podstatne ovplyvnilo jeho postavenie na trhu.

29 Odvolateľ v prvom rade Súdu prvého stupňa vytýka, že nevzal do úvahy určité skutočnosti preukazujúce existenciu priameho konkurenčného vzťahu medzi vláknom lyocellu vyrábaným a uvádzaným na trh spoločnosťou LLG a vláknom viskózy vyrábaným a uvádzaným na trh spoločnosťou Sniace. Odvolateľ po prvé tvrdí, že LLG zaviedol na trh rôzne typy lyocellu nižšej kvality a ceny, známe ako „podpriemerný

lyocell“, ktoré konkurujú pri určitých použitiach vláknu viskózy. V tejto súvislosti je záver Súdu prvého stupňa uvedený v bode 72 napadnutého rozsudku, podľa ktorého „dôkazy uvedené v spise neumožňujú dospieť k záveru, že jestvujú rôzne vlastnosti lyocellu“, nepresný, berúc do úvahy dôkazy, ktoré odvolateľ na prvom stupni predložil. Tento záver je spochybnený najmä vyhlásením jedného z vedúcich predstaviteľov LLG uvedeným v článku v odbornom časopise, ktorý bol pripojený v prílohe k žalobe na prvom stupni. Po druhé Súd prvého stupňa podľa odvolateľa dostatočne nezohľadnil ani dôkazy týkajúce sa uvádzania proviskózy, teda zmesi viskózy a lyocellu, spoločnosťou LLG na trh za konkurenčné ceny, potom ako bola priznaná sporná pomoc, pričom proviskóza konkurovala iným vláknam, medzi ktoré patrí aj viskóza.

30 V druhom rade odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa nevzal do úvahy nasledujúce osobitné okolnosti, ktoré ho individualizujú v porovnaní s ostatnými hospodárskymi subjektmi:

— príslušnosť Sniace k „uzavretému kruhu“ podnikov potenciálne konkurujúcich LLG, teda podnikov činným v sektore celulózových vlákien (lyocell, viskóza, modal), ako aj

— existenciu prebytku kapacít na trhu celulózových vlákien, z čoho vyplýva, že zväčšenie výrobnej kapacity LLG mohlo priamo a podstatne ovplyvniť konkurenčnú situáciu výrobcov, ktorí už boli na trhu prítomní.

31 Odvolateľ v treťom rade spochybňuje tvrdenia Súdu prvého stupňa v bodoch 70 a 77 napadnutého rozsudku, podľa ktorých aj v prípade prijatia predpokladu, že medzi lyocellom a viskózou alebo medzi proviskózou a viskózou existuje konkurenčný

vzťah, Sniace nepredložila žiaden údaj o stratách alebo iných negatívnych následkoch, ktoré utrpela vzhľadom na sporné rozhodnutie. Odvolateľ však tvrdí, že takéto skutočnosti uviedol najmä vzhľadom na to, že predložil dokument, prílohu 14 svojej žaloby na prvom stupni, obsahujúci presné údaje o stratách, ktoré Sniace utrpel z dôvodu uvedenia lyocellu na trh za umelo nízke ceny.

32 Komisia tvrdí, že tento odvolací dôvod je neprípustný, keďže sa obmedzuje na spochybňovanie posúdenia skutkových okolností zo strany Súdu prvého stupňa.

33 Rakúska republika, Lenzing Fibers a spolková krajina Burgenland tiež poukazujú na neprípustnosť tohto odvolacieho dôvodu, keďže sa opiera o nové skutkové okolnosti a dôkazy, opakovane smeruje k dôvodnosti sporného rozhodnutia a nie napadnutého rozsudku a v rozpore s článkom 225 ods. 1 ES a s článkom 58 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora sa neobmedzuje len na právne otázky.

Posúdenie Súdnym dvorom

34 Predovšetkým je potrebné konštatovať, že hoci Sniace svojím prvým odvolacím dôvodom poukazuje na nesprávne právne posúdenie, v skutočnosti sa snaží spochybniť posúdenie skutkových okolností Súdom prvého stupňa, pričom v zásade napáda nedostatočné zohľadnenie určitých okolností a dokumentov, na ktoré odvolateľ na prvom stupni poukazoval, aby preukázal existenciu priameho konkurenčného vzťahu medzi vláknami lyocellu a viskózy.

35 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v prípade konania o odvolaní nemá Súdny dvor právomoc zisťovať skutkové okolnosti a v zásade ani preskúmavať dôkazy, ktoré Súd prvého stupňa prijal na preukázanie týchto skutkových okolností. Pokiaľ totiž tieto dôkazy boli riadne získané a boli dodržané všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatňujúce sa na oblasť dôkazného bremena a hodnotenia dôkazov, prislúcha len Súdu prvého stupňa, aby posúdil dôkaznú hodnotu, ktorú je potrebné priznať predloženým dôkazom (rozsudky z 28. mája 1998, Deere/Komisia, C-7/95 P, Zb. s. I-3111, bod 22, ako aj z 25. januára 2007, Sumitomo Metal Industries a Nippon Steel/Komisia, C-403/04 P a C-405/04 P, Zb. s. I-729, bod 38). Toto posúdenie s výnimkou prípadu skreslenia dôkazov predložených Súdu prvého stupňa teda nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom (rozsudky z 2. marca 1994, Hilti/Komisia, C-53/92 P, Zb. s. I-667, bod 42, ako aj zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 49).

36 Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod je dôvodný len v rozsahu, v akom smeruje k preukázaniu toho, že Súd prvého stupňa skresľujúco posúdil dôkazy.

37 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že o takéto skreslenie ide vtedy, ak bez toho, aby sa odvolávalo na nové dôkazy, sa hodnotenie existujúcich dôkazov javí ako zjavne nesprávne (rozsudky zo 6. apríla 2006, General Motors/Komisia, C-551/03 P, Zb. s. I-3173, bod 54; z 21. septembra 2006, JCB Service/Komisia, C-167/04 P, Zb. s. I-8935, bod 108, ako aj z 18. januára 2007, PKK a KNK/Rada, C-229/05 P, Zb. s. I-439, bod 37).

38 Pokiaľ ide o tvrdenie Sniace, podľa ktorého Súd prvého stupňa skresľujúco posúdil obsah článku uverejneného v špecializovanom časopise „Textil Expres“ pripojenom k žalobe, pričom konštatoval, že dôkazy uvedené v spise nepotvrdili existenciu rôznych vlastností lyocellu, postačuje uviesť, že hoci dotknutý článok uvádza rôzne druhy vlákien lyocellu uvádzaného na trh LLG, z častí tohto článku citovaných

odvolateľom v odvolaní nemožno — tak ako uvádza v bode 29 svojich návrhov generálna advokátka — jednoznačne vyvodiť, že tieto druhy sú nižšej kvality, pričom svojou cenou konkurujú viskóze. Navyše, ako uviedol Súd prvého stupňa v bode 67 napadnutého rozsudku, tento článok upresňuje, že v porovnaní s viskózou lyocell predstavuje „doplnkové vlákno, ktorého použitia sú rôzne“. Obsah tohto dokumentu preto nemôže spochybniť záver Súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o neexistenciu priameho konkurenčného vzťahu medzi viskózou a lyocellom.

39 Pokiaľ ide o údaje, ktoré Sniace predložila v súvislosti so škodou spôsobenou sporným rozhodnutím a ktoré boli Súdom prvého stupňa ignorované, je potrebné poukázať na to, že poznámka uvedená v prílohe 14 žaloby na prvom stupni, na ktorú odvolateľ poukazuje vo svojom odvolaní, sa zakladá práve na nepreukázanom predpoklade, ako to vyplýva z predchádzajúceho bodu, o existencii priameho konkurenčného vzťahu medzi vláknami viskózy a vláknami lyocellu.

40 Za týchto okolností sa musí prvý odvolací dôvod zamietnuť ako z časti neprípustný a z časti nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

41 Vo svojom druhom odvolacom dôvode odvolateľ uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže žalobu vyhlásil za nedôvodnú preto, že odvolateľ hral v konaní vo veci formálneho zisťovania, ktoré viedlo k prijatiu sporného rozhodnutia, len malú úlohu.

42 Sniace predovšetkým tvrdí, že Súd prvého stupňa sa pri hodnotení rozsahu jej účasti na konaní nesprávne odvolal na body 24 a 25 už citovaného rozsudku Cofaz a i./Komisia, keďže tento rozsudok sa dotýkal odlišnej situácie ako v prípade prejednávanej veci. V tejto súvislosti Sniace zdôrazňuje, že na rozdiel od žalobcu vo veci, v ktorej bol vyhlásený uvedený rozsudok, nepodal sťažnosť, ale vstúpil do konania ako oprávnený subjekt v zmysle článku 88 ods. 2 ES po tom, ako ho Komisia vyzvala na predloženie pripomienok. Dôležitá je preto skutočnosť, že Komisia odvolateľovi tým, že ho takto označila za zdroj informácií, priznala subjektívne procesné právo, ktoré môže byť chránené súdom Spoločenstva.

43 Následne odvolateľ tvrdí, že na rozdiel od konštatovania v bode 59 napadnutého rozsudku, nemôže byť jeho úloha v rámci konania vo veci formálneho zisťovania označená za malú. Najmä pripomienky predložené Sniace Komisii mali určitý dopad na priebeh tohto konania, pričom prispeli najmä k rozšíreniu uvedeného konania o ďalšie opatrenia podpory.

44 Napokon aj za predpokladu, že Sniace hrala v rámci konania vo veci formálneho zisťovania len malú úlohu, odvolateľ spochybňuje skutočnosť, že len táto okolnosť by mohla odôvodniť obmedzenie jeho aktívnej legitimácie. Naopak, v rozsudku z 12. decembra 1996, AIUFFASS a AKT/Komisia (T-380/94, Zb. s. II-2169), Súd prvého stupňa výslovne uznal, že právo podať proti rozhodnutiu Komisie v oblasti štátnej pomoci žalobu nemôže byť podmienené rozsahom účasti žalobcu v rámci konania vo veci formálneho zisťovania. Takýto prístup je okrem toho odôvodnený vzhľadom na nevyhnutne obmedzenú úlohu, ktorú hrajú oprávnené subjekty v priebehu tohto konania. Tieto subjekty totiž nemajú právo na prístup k spisu, a preto sú vo veľkej miere odkázané na informácie, ktoré Komisia zverejní vo svojom oznámení o začatí tohto konania. Za týchto okolností nemožno odvolateľovi vytýkať najmä to, že sa nevyjadril ku skutočnostiam, ktoré Komisia neuviedla vo svojich oznámeniach o začatí a rozšírení konania vo veci formálneho zisťovania alebo v iných verejných dokumentoch, ku ktorým Sniace ako oprávnený subjekt nemal pred prijatím sporného rozhodnutia prístup.

45 Komisia a rakúska vláda odpovedajú, že tento odvolací dôvod je neprípustný, keďže smeruje k spochybneniu posúdenia skutkového stavu zo strany Súdu prvého stupňa.

46 Subsidiárne Komisia tvrdí, že z už citovaného rozsudku Cofaz a i./Komisia vyplýva, že aby bola žaloba podaná konkurenčným podnikom proti rozhodnutiu prijatému na konci konania vo veci formálneho zisťovania prípustná, musia byť splnené tri kumulatívne podmienky:

— dotknutý podnik musí stáť pri podaní sťažnosti, na základe ktorej sa toto konanie začalo,

— priebeh tohto konania musí byť do veľkej miery ovplyvnený pripomienkami tohto podniku a

— podnik musí preukázať, že jeho postavenie na trhu je podstatne ovplyvnené dotknutým opatrením pomoci.

47 V prejednávanej veci však žiadna z týchto podmienok nebola odvolateľom splnená. Pokiaľ ide osobitne o podmienku úlohy odvolateľa v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, Komisia uvádza, že pripomienky predložené Sniace sa v podstate obmedzili na parafrázovanie a odsúhlasenie rozhodnutia o začatí tohto konania, a to bez toho, aby bola doplnená čo i len najmenšia nová informácia.

48 Podľa Lenzing Fibers a spolkovej krajiny Burgenland je odvolací dôvod neprípustný, pretože v rámci prejednávanej veci je absolútne irelevantný. V súlade s rozsudkom z 23.mája 2000, Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia (C-106/98 P, Zb. s. I-3659), ani aktívna účasť v rámci konania vo veci formálneho zisťovania nepredstavuje dostatočný predpoklad na to, aby bol podnik aktívne legitimovaný, ak jeho postavenie na trhu nebolo, tak ako je to v prejednávanej veci, nijakým spôsobom podstatne ovplyvnené.

Posúdenie Súdnym dvorom

49 Pokiaľ ide o prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu, z článku 225 ods. 1 ES a z prvého odseku článku 58 Štatútu Súdneho dvora vyplýva, ako to už bolo pripomenuté, že odvolanie sa obmedzuje len na právne otázky a musí sa zakladať na dôvodoch nepríslušnosti Súdu prvého stupňa, vadách konania pred Súdom prvého stupňa, ktoré sa nepriaznivo dotýkajú záujmov odvolateľa, alebo na porušení práva Spoločenstva Súdom prvého stupňa (pozri najmä rozsudok zo 16. marca 2000, Parlament/Bieber, C-284/98 P, Zb. s. I-1527, bod 30, ako aj uznesenia zo14. júla 2005, Gouvras/Komisia, C-420/04 P, Zb. s. I-7251, bod 48, a z 20. marca 2007, Kallianos/Komisia, C-323/06 P, neuverejnené v Zbierke, bod 10).

50 V prejednávanej veci sa na rozdiel od tvrdenia Komisie a rakúskej vlády tento odvolací dôvod neobmedzuje na spochybnenie posúdenia skutkového stavu na prvom stupni, ale smeruje aj proti výkladu podmienok aktívnej legitimácie oprávnených subjektov, ktorý Súd prvého stupňa uskutočnil pri skúmaní účasti odvolateľa na konaní vo veci formálneho zisťovania, a preto nastoľuje právnu otázku.

51 Z toho vyplýva, že odvolací dôvod je prípustný v rozsahu, v akom je namierený proti zohľadneniu rozsahu účasti odvolateľa na tomto konaní zo strany Súdu prvého stupňa.

52 Pokiaľ ide o dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu je predovšetkým potrebné pripomenúť, že podľa článku 230 štvrtého odseku ES fyzická alebo právnická osoba môže podať žalobu proti rozhodnutiu určeného inej osobe, len ak sa jej toto rozhodnutie priamo a osobne týka.

53 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora môžu iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka, iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (pozri najmä rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223; z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, Zb. s. I-2487, bod 20, a z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Zb. s. I-10737, bod 33).

54 Pokiaľ ide konkrétne o oblasť štátnej pomoci, žalobcovia, ktorí spochybňujú dôvodnosť rozhodnutia o posúdení štátnej pomoci prijatého na základe článku 88 ods. 3 ES alebo na konci konania vo veci formálneho zisťovania, sa považujú za osobne dotknutých týmto rozhodnutím v prípade, že ich postavenie na trhu je podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom daného rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Cofaz a i./Komisia, už citovaný, body 22 až 25, ako aj Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, body 37 a 70).

55 V tejto súvislosti boli za osobne dotknuté rozhodnutím o ukončení konania vo veci formálneho zisťovania okrem podniku, ktorý je príjemcom pomoci, uznané aj jeho konkurenčné podniky, ktoré hrali aktívnu úlohu v rámci tohto konania, pokiaľ bolo ich postavenie na trhu podstatne ovplyvnené opatrením pomoci, ktoré bolo predmetom napadnutého rozhodnutia (pozri najmä rozsudky Cofaz a i./Komsiia, už citovaný, bod 25, ako aj Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia, už citovaný, bod 40).

56 Súdny dvor teda určil, že skutočnosti, že podnik stál pri podaní sťažnosti, na základe ktorej sa začalo konanie vo veci formálneho zisťovania, že jeho pripomienky boli vypočuté a že priebeh tohto konania bol do veľkej miery jeho pripomienkami ovplyvnený, predstavujú relevantné okolnosti pri posúdení aktívnej legitimácie tohto podniku (pozri rozsudok Cofaz a i./Komisia, už citovaný, body 24 a 25).

57 Na rozdiel od tvrdenia Komisie však z judikatúry Súdneho dvora nevyplýva, že takáto účasť na uvedenom konaní predstavuje nevyhnutnú podmienku, aby bolo možné určiť, že rozhodnutie sa podniku osobne týka v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES a že je vylúčené, aby takýto podnik poukázal na iné okolnosti, ktoré ho individualizujú podobným spôsobom, ako je vyčlenený adresát rozhodnutia.

58 V prejednávanej veci z bodov 58 a 78 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa dospel k záveru, že odvolateľa sa sporné rozhodnutie osobne netýkalo z dvoch dôvodov, ktorými sú jednak obmedzená úloha, ktorú Sniace hral v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, a jednak nepreukázanie podstatného zásahu do jeho postavenia na trhu. Pokiaľ ide osobitne o skúmanie prvej z týchto dvoch okolností v rámci tejto analýzy, Súd prvého stupňa v bode 59 napadnutého rozsudku poukázal na to, že odvolateľ hral v priebehu konania len malú úlohu, keďže nepredložil Komisii žiadnu sťažnosť a priebeh tohto konania nebol vo veľkej miere ovplyvnený jeho pripomienkami.

59 Je však potrebné konštatovať, že aj za predpokladu, že v uvedených bodoch napadnutého rozhodnutia Súd prvého stupňa vytvoril z aktívnej účasti odvolateľa na konaní vo veci formálneho zisťovania nevyhnutnú podmienku toho, aby sa ho sporné rozhodnutie mohlo osobne týkať, toto nesprávne právne posúdenie nemá žiaden vplyv na vyriešenie prejednávaného sporu.

60 Z judikatúry citovanej v bodoch 54 a 55 tohto rozsudku totiž vyplýva, že odvolateľ mal v každom prípade preukázať, že sporné rozhodnutie mohlo podstatne ovplyvniť jeho postavenie na trhu. V rámci svojho posúdenia skutkového stavu však Súd prvého stupňa dospel v prejednávanej veci k záveru, že odvolateľ nepreukázal, že sporné rozhodnutie mohlo poškodiť jeho legitímne záujmy tým, že by podstatne ovplyvnilo jeho postavenie na trhu. Z dôvodov, ktoré sú uvedené v bodoch 34 až 40 tohto rozsudku nemôže žiadne z tvrdení predložených odvolateľnom v rámci prvého odvolacieho dôvodu tento záver spochybniť.

61 Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako irelevantný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

62 Vo svojom treťom odvolacom dôvode Sniace tvrdí, že zamietnutím jeho žaloby ako neprípustnej Súd prvého stupňa nerešpektoval jeho právo na účinnú súdnu ochranu, tak ako vyplýva z judikatúry Spoločenstva, ako aj z článkov 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 a článku 47 Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice (U. v. ES C 364, s. 1). Odvolateľ teda nemá k dispozícii žiaden opravný prostriedok proti spornému rozhodnutiu ani pred vnútroštátnym súdom, ani pred súdom Spoločenstva, a to napriek tomu, že uvedené rozhodnutie vykazuje viaceré zjavné chyby.

63 Komisia, Lenzing Fibers a spolková krajina Burgenland zastávajú názor, že osoba, ako je odvolateľ, ktorej sa rozhodnutie priamo a osobne netýka v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, sa nemôže dovolávať zásady účinnej súdnej ochrany, aby jej bolo priznané právo podať žalobu proti tomuto rozhodnutiu.

Posúdenie Súdnym dvorom

64 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa nemožno od podmienok prípustnosti žaloby o neplatnosť odchýliť z dôvodu výkladu odvolateľa týkajúceho sa práva na súdnu ochranu (uznesenie z 8. marca 2007, Strack/Komisia, C-237/06 P, neuverejnené v Zbierke, bod 108; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 44, a z 1. apríla 2004, Komisia/Jégo-Quéré, C-263/02 P, Zb. s. I-3425, bod 36, ako aj uznesenie z 13. marca 2007 Arizona Chemical a i./Komisia, C-150/06 P, neuverejnené v Zbierke, bod 40).

65 Preto, pokiaľ ide osobitne o oblasť, ktorá je predmetom tejto žaloby, Súdny dvor mal príležitosť upresniť, že subjekt, ktorého sa rozhodnutie Komisie v oblasti štátnej pomoci priamo a osobne netýka a ktorého záujmy preto nie sú ovplyvnené štátnym opatrením, ktoré je predmetom tohto rozhodnutia, sa nemôže v súvislosti s uvedeným rozhodnutím dovolávať práva na súdnu ochranu (uznesenie z 1. októbra 2004, Pérez Escolar/Komisia, C-379/03 P, neuverejnené v Zbierke, bod 41).

66 Z preskúmania prvých dvoch odvolacích dôvodov však vyplýva, že jedna z týchto dvoch podmienok práve v prejednávanej veci nie je splnená, keďže odvolateľ nepreukázal, že sa ho sporné rozhodnutie osobne týka.

67 Z tohto vyplýva, že odvolateľ nemôže tvrdiť, že napadnutý rozsudok porušil jeho právo na účinnú súdnu ochranu. Tento odvolací dôvod preto musí byť zamietnutý.

O štvrtom odvolacom dôvode

68 Štvrtý odvolací dôvod sa delí na dve časti.

O prvej časti štvrtého odvolacieho dôvodu

— Argumentácia účastníkov konania

69 Prvá časť tohto odvolacieho dôvodu je založená na porušení zásady procesnej rovnosti vyplývajúcom zo skutočnosti, že v priebehu niekoľkých mesiacov dospela rovnaká komora Súdu prvého stupňa v porovnateľných veciach k protichodným záverom, pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu tretích osôb, ktoré vstúpili do konania vo veci formálneho zisťovania v oblasti štátnej pomoci. Sniace sa konkrétne odvoláva na rozsudok z 21. októbra 2004, Lenzing/Komisia (T-36/99, Zb. s. II-3597), podľa ktorého je žaloba podaná Lenzing AG proti rozhodnutiu Komisie o pomoci udelenej španielskymi orgánmi Sniace prípustná. Súd prvého stupňa však k tomuto záveru dospel na základe súboru okolností a dôkazov, ktoré naopak v napadnutom rozsudku zamietol ako irelevantné. Dve porovnateľné situácie teda boli posudzované odlišne, a to bez toho, aby bol tento rozdiel objektívne odôvodnený.

70 V odpovedi na tieto tvrdenia Komisia predovšetkým pripomína, že už citovaný rozsudok Lenzing/Komisia je v súčasnosti predmetom odvolania (C-525/04 P), v rámci ktorého Komisia tvrdí práve to, že Lenzing nespĺňa podmienky stanovené judikatúrou v oblasti aktívnej legitimácie, keďže tohto podniku sa príslušné rozhodnutie netýka osobne. Inak povedané, podľa Komisie sa tento rozdiel v prístupe medzi dvoma rozsudkami Súdu prvého stupňa musí riešiť opačným spôsobom, ako to navrhuje odvolateľ, teda na základe neprípustnosti žaloby v oboch veciach.

71 Komisia, Lenzing Fibers a spolková krajina Burgenland ďalej tvrdia, že zásada rovnosti sa v prejednávanej veci neuplatňuje z dôvodu istých objektívnych rozdielov medzi oboma vecami. Ide o to, že pomoc udelená vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok Lenzing/Komisia, sa týkala trhu s viskózou, na ktorom boli podnik — príjemca pomoci a odvolateľ v konkurenčnom vzťahu, kým pomoc schválená v prejednávanej veci sa týkala výlučne výroby lyocellu, teda trhu, na ktorom Sniace nebol prítomný. Okrem toho úloha Sniace vo veci Lenzing/Komisia bola v porovnaní s jeho úlohou vo veci, ktorá je predmetom tohto odvolania, aktívnejšia, keďže Sniace podal sťažnosť vedúcu k začatiu správneho konania a v priebehu konania predložil dodatočné informácie.

— Posúdenie Súdnym dvorom

72 Aj za predpokladu, že by okolnosť, že Súd prvého stupňa sa odchýlil od prístupu, ktorý prijal v jednom zo svojich predchádzajúcich rozsudkov, mohla predstavovať porušenie zásady rovnosti zaobchádzania a ako taká by mohla byť použitá ako odvolací dôvod na podporu odvolania, v prejednávanej veci je potrebné uviesť, že na rozdiel od tvrdenia Sniace nemožno tvrdiť, že porovnateľné situácie boli predmetom rozdielneho zaobchádzania.

73 Z posúdenia skutkového stavu, ktorý Súd prvého stupňa uskutočnil v bodoch 61 až 78 napadnutého rozsudku, totiž vyplýva, že Sniace nevyrábal ani nemal v úmysle vyrábať vlákna lyocellu a okrem toho ani nepreukázal iné dôvody, pre ktoré by jeho postavenie napriek tomu mohlo byť podstatne ovplyvnené sporným rozhodnutím. V tejto súvislosti sa situácia Sniace, tak ako uviedla generálna advokátka v bode 59 svojich návrhov, jasne a v podstatnom bode odlišuje od situácie žalobcu vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok Lenzing/Komisia. V uvedenej veci bol totiž žalobca v priamom konkurenčnom vzťahu s príjemcom pomoci na dotknutom trhu, čo Súd prvého stupňa považoval pri posudzovaní aktívnej legitimácie v súvislosti s rozhodnutím Komisie za určujúci prvok.

74 Za týchto okolností odvolateľ nemôže poukazovať na tento rozsudok s cieľom dokázať porušenie zásady rovnosti zaobchádzania. Prvá časť štvrtého odvolacieho dôvodu preto musí byť zamietnutá ako nedôvodná.

O druhej časti štvrtého odvolacieho dôvodu

— Argumentácia účastníkov konania

75 V druhej časti tohto odvolacieho dôvodu odvolateľ vytýka Súdu prvého stupňa, že porušil články 64 a 65 svojho rokovacieho poriadku tým, že odmietol vyhovieť návrhom na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania podanými Sniace v súvislosti s predložením údajov a dokumentov potrebných podľa odvolateľa na objasnenie istých aspektov veci. Súd prvého stupňa tiež nevzal do úvahy návrhy odvolateľa na výsluch účastníkov konania, ako aj na výsluch viacerých svedkov a znalcov.

76 Komisia, Lenzing Fibers a spolková krajina Burgenland odpovedajú, že podľa ustálenej judikatúry spočíva rozhodnutie o prijatí alebo zamietnutí návrhov na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania predložených účastníkmi konania výlučne na posúdení Súdu prvého stupňa, a preto zo zásady nepodlieha kontrole Súdneho dvora v rámci odvolania.

— Posúdenie Súdnym dvorom

77 Pokiaľ ide o posúdenie súdom rozhodujúcim na prvom stupni týkajúce sa návrhov na prijatie opatrení na zabezpečenie konania alebo návrhov dôkazných prostriedkov podaných účastníkom konania, je potrebné pripomenúť, že len Súd prvého stupňa rozhoduje o prípadnej potrebe doplnenia informácií, ktorými disponuje vo veci, o ktorej rozhoduje (pozri najmä rozsudky z 10. júla 2001, Ismeri Europa/Dvor audítorov, C-315/99 P, Zb. s. I-5281, bod 19; zo 7. októbra 2004, Mag Instrument/OHMI, C-136/02 P, Zb. s. I-9165, bod 76, ako aj z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 67).

78 Súdny dvor najmä rozhodol, že aj keď návrh na výsluch svedkov uvedený v žalobe presne označuje skutočnosti, s ohľadom na ktoré má svedok alebo svedkovia vypovedať, a dôvody odôvodňujúce ich výsluch, prináleží Súdu prvého stupňa posúdiť dôležitosť návrhu vo vzťahu k predmetu konania a potrebe vykonať výsluch označených svedkov (rozsudok zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 70, a Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný, bod 68, ako aj uznesenie z 15. septembra 2005, Marlines/Komisia, C-112/04 P, neuverejnené v Zbierke, bod 38).

79 Súd prvého stupňa preto v bode 81 napadnutého rozsudku mohol dospieť k záveru, že dôkazy, ktoré sa nachádzajú v spise, a vysvetlenia poskytnuté v rámci ústnej časti konania, boli dostačujúce na to, aby vo veci rozhodol bez prijatia ďalších opatrení na zabezpečenie priebehu konania.

80 Keďže druhá časť štvrtého odvolacieho dôvodu je zjavne nedôvodná, je potrebné zamietnuť celý tento odvolací dôvod.

81 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že vzhľadom na to, že žiaden z predložených odvolacích dôvodov nebol prijatý, je potrebné odvolanie zamietnuť.

O trovách

82 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 uvedeného rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia, Lenzing Fibers a spolková krajina Burgenland navrhli zaviazať odvolateľa na náhradu trov konania a odvolateľ nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

83 Podľa článku 69 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku rovnako uplatniteľného na základe uvedeného článku 118 na konanie o odvolaní, členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Podľa tohto ustanovenia je preto opodstatnené rozhodnúť, že Rakúska republika znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Sniace SA je povinný nahradiť trovy konania.

3. Rakúska republika znáša svoje vlastné trovy konania.

Podpisy